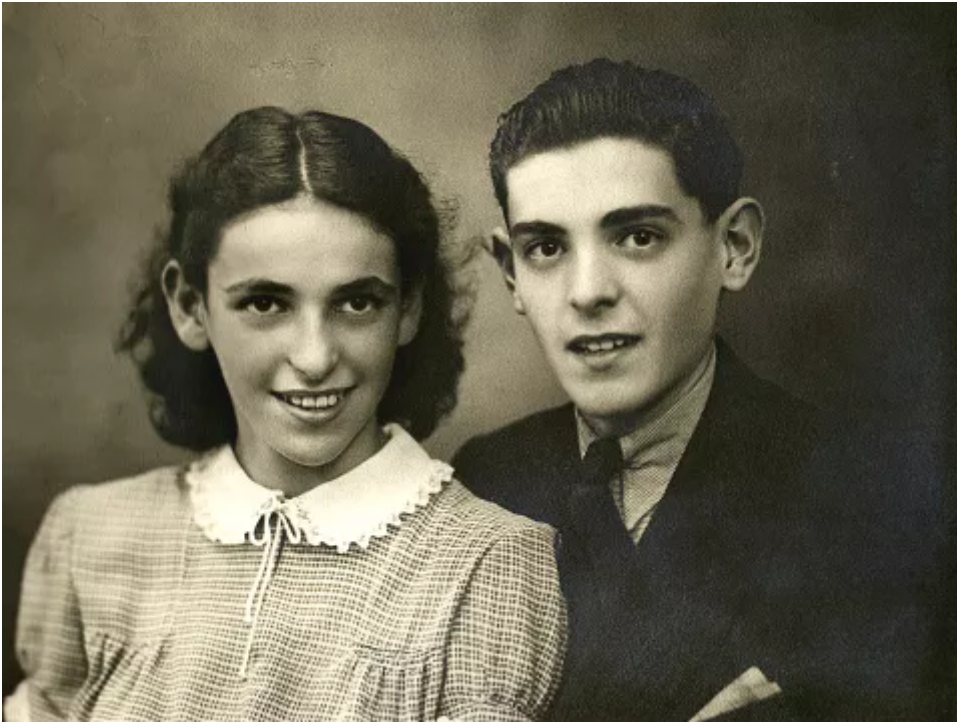

Földi Pálné Testvérével

Ez is régi, háború előtti kép, a bátyám meg én vagyunk rajta. Kislány vagyok, olyan tizenkét-tizenhárom éves, tehát 1940-ben vagy 1941-ben készülhetett. Anyám lefotóztatott minket. A Lövölde téren készült, emlékszem, volt ott egy fényképész bácsi, és az csinálta. A testvéremmel nem igazán játszottunk együtt. Először is fiú volt, másodszor négy évvel volt idősebb nálam, úgyhogy ő jól fejbevagott engem, vagy belém rúgott kettőt. Aztán később, amikor már nagyobbak voltunk, rá voltam bízva. Kimentünk együtt a házból, én mentem randira, ő meg ment a dolgára, kilenckor találkoztunk a kapuban, és fölmentünk, hogy 'Megjöttünk!', mintha együtt töltöttük volna a délutánt. Ő egy ideig a jövődöbeli férjemmel egy iskolába járt Újpesten, a Viola utcába, majd gimnáziumban folytatta a tanulmányait. Nem jártam zsidó iskolába. Elemibe a Kertész utcába jártam, mert ott volt a lányiskola, aztán negyedik osztályban megszűnt lányiskola lenni, akkor áttettek a Kazinczy utcába. Utána a Dohány utcába jártam, a polgáriba. Nekem az iskolában a legjobb barátnőm keresztény volt, eszébe nem jutott, hogy zsidó vagyok. Mentem vele gyónni játékból a Rókus kápolnába. Ott volt a tisztelendő, Németh József, aki a mi iskolánkban tanította a hittant, és én is letérdeltem, és keresztet vetettem. Mentünk a szép templomokba, bazilikába, ezeket mind végigjártuk és néztük, hogy milyen szép. Karácsonykor plafonig érő karácsonyfa volt náluk, és segítettem díszíteni, és ott voltam, és kaptam ott ajándékot. Erre én is elhatároztam, hogy én is fogok ünnepelni. Akkor már olyan tizenhárom éves voltam, kimentem a piacra, vettem egy pici fát, és földíszítgettem magamnak, mert az nekem úgy tetszett. Sülve-főve együtt voltunk, egymás mellett ültünk. Két hosszú szőke copfja volt, kis szende szőszke volt, én koromfekete voltam, rövid copfos, és olyan voltam, mint az ördög. Rengeteget sétáltunk, mászkáltunk, kirándultunk. Fölmentünk a Gellért-hegyre, ott volt egy nagy játszótér, ott hintáztunk, játszottunk, s utána szépen visszasétáltunk. A barátnőméknak volt Sasadon valami gyümölcsöskertjük, aztán elmentünk Szentendrére. Meg játszottunk boltost, csináltunk gyufásdobozból kis fiókos polcokat, mindegyikbe valami fűszert raktunk, meg kalaposüzletet is csináltunk, összegyűjtöttük a minyonos papírokat, abból hajtogattunk kalapokat. Babáztunk is. Persze azért a leckét megcsináltuk, úgy-ahogy. Egész nap együtt játszottunk, ugyanahhoz a tanárnőhöz jártunk zongorázni. A szülei is

nagyon rendes emberek voltak, nem voltak antiszemiták. Házmesterek voltak, velünk szemben laktak a Wesselényi utca és a Nagydíófa utca sarkán.